

DOMOVSKÝ LIST

Land - Země: *Morava* Nr. - Cis. *79/40*
Polit. Bezirk - Polit. okres: *Uh. Hradiště*

HEIMATSCHHEIN – DOMOVSKÝ LIST,
womit von der Gemeinde – jímž obec
Míkovice
bestätigt wird, daß – potvrzuje, že

Name und Zuname: *Barbara Paluřiková*
Jméno a příjmení:
Beruf: *v domácnosti*
Povolání:
Tag, Monat und Jahr der Geburt: *21. listopadu 1903*
Den, měsíc a rok narození:
Geburtsort: *Míkovice*
Místo narození:
Stand ledig oder verheiratet: *vdaná*
Stav svobodný a: ženat, vdavám:

IN DIESER GEMEINDE DAS HEIMATRECHT BESITZT,
welches durch
MÁ V TETO OBCE PRAVO DOMOVSKÉ,
jehož má být a)

provdáním se příslušnicí obce
Jo Antonína Paluřika erworben wurde.
Míkovice den - dne *17. prosince 1920*

Für die Gemeinde – Jméno obce:
Louč. Štáhl Gemeindevorsteher. – starosta.

Eigenhändige Unterschrift des Eigentümers des Heimatscheines.
Vlastnoručně podepsán majitel domovského listu.

* Erwerbssatzung: 1. Gebur (nach dem Vater – nach der Mutter), 2. Beschlag der Gemeindevorsteher (Heim- u. Zahl), 3. Verheiratung eines defunct. Dienstposten bei einer offici. Beschlagung u. Zahl des defuncten, 4. Verheiratung mit einem Gemeindegliedigen (Vor- u. Zuname).
*) Dědový náhrst: 1. Zonar (po otcí – matce), 2. Uhe-
mat obce; zastupitelova (ženat u. údat), 3. Provdání defunct.
matu státnímho při veřejném údatu (ženat u. údat),
4. Provdání se příslušní obce (jméno u. příjmení).

Druckort des Protokollens: Litoměř. u. Klatov. Prag. – Tiskárna Protokollens: Čechy u. Morava v Prag. – 825-60. Lage-Ver. 1. 4. 1904. - 6. 1. 1. 4.

Asi před měsícem jsem našla v krabičce se starými dokumenty domovský list. Od své babičky jsem se dozvěděla, že patřil mojí prababičce a sloužil jí k prokázání trvalého pobytu v době Protektorátu Čechy a Morava ve vesnici Míkovice. Tam se svojí rodinou žila. Babička mi vyprávěla příběh, který se její tchýni, mojí prababičce, na sklonku 2. světové války odehrál.

Tehdy byl skoro konec dubna 1945 a sovětská armáda vyháněla z naší země německé vojáky. Z vesnice Míkovice spěšně odjeli poslední němečtí vojáci směrem k nedalekému městu Uherskému Hradišti. Většina obyvatel vesnice se tísnila ve sklepích svých domků, protože se báli bombardování. Podobně na tom byla babiččina rodina. Byli také se svými sousedy schovaní ve sklepě. Když se zdálo, že na ulici je klid, někdo se odvážil vylézt ze sklepa ven. Jaké však bylo překvapení, když na vratech prababiččina domu uviděl namalovanou československou vlajku. Když se to prababička dozvěděla, hodně

se bála. Prolétna jí hlavou představa, co by se asi stalo, kdyby se Němci vrátili. Koho by asi zatkli nebo rovnou zastřelili? Možná by to ohrozilo celou rodnou vesnici. Nic z toho se však naštěstí nestalo a vše dobře dopadlo. Nikdy se nedozvěděla, jestli to byl něčí nerozvážný čin nebo schválnost.

Markéta Paluřiková
6.C
ZŠ UNESCO Uh. Hradiště
nám. Komenského
Uherské Hradiště
686001